

Metruk Mektuplardan

– cirik · 31 Ağustos 2020

Metruk Mektuplar

....çok güldüm baba,beni akşam akşam güldürdün ,demek yine gözlüklerini nereye koyduğunu unutarak üzerine mi oturdun , sonra da evin içinde nasıl kaybolur diye bunalım mı geçirdin,çok komik mustiii... yazık gözlüğün bir kolunu kırmışsın demek seni tanırım büyük bir ziyan kayıp gibi kendini harap etmişindir,dua et gözlük camlarına bir şey olmamış,benim güzel babam yaşlanmak sana yakışmıyor duymayayım bir daha böyle dalgınlıklar,beslenmeni her zaman “çabuk çorba” ile geçiştirme gündüz çay akşam çay şeklinde de çay içmeye de bu kadar kaptırma,su içmek daha faydalı..neyse geçmiş olsun gözlüğün için canını sıkma,buradan haberlere geçelim mi ,eveett ..giderek tanıdıkça çevreyi bazı doğal besin ürünlerini temin edebiliyorum,yumurta,peynir,yoğurt gibi,sağ olsunlar öğrencilerim okula getiriyor hem onlara harçlık oluyor hem ben genetiği ile oynanmamış besin maddelerini almakla iyi yapıyorum,bu sabah ,kahvaltımı taze köy yumurtası ve peynirle yaptım aylardan sonra köy toprağının ve dokusunun ürünlerinden tatmak güzel geldi ,hamdolsun evimle ilgili bir şikayetim yok babacığım yavaş yavaş ufak tefek eksiklikleri de tamamlayacağım,zeyneb'i çok özledim”halası sevmiş”onu ,bana ondan biraz yaz olur mu gelecek mektubunda okumak istiyorum,sadece yeğenimi değil hepinizi herkesi özledim inşallah hasret giderecek günlere çıkmak nasip olacak, benden sınıfta çekip gönderdiğim resimlerden daha fazlasını istiyorsun ama her zaman olmaz biraz bekleyeceksin, ben de isterim resimlerle buraları anlatmayı,bakalım durumlar el verdikçe yapabilirim,T.V de İstanbul ile ilgili haber ve hava durumlarını takip ediyorum,İstanbul serin ve soğuk ve yağışlı geçerken buralar yaz havası ,bakalım gerçek sıcaklar bir başlasın nasıl baş edeceğim,ama tam o sırada ben yaz tatiline çıkacağım di mi ? ver elini Marmaris-bodrum-datça-antalya...vb,inşallah diyelim Allah izin verirse tabi musti,hem çok öncelerden böyle plan program yapmak doğru değil sağlık ve iyiliklerle günlerimizi geçirelim de mevlam neylerse güzel eyler ,babacığım dediğin gibi her yerde binalar ,sokaklar ,insanlar hep aynı al birini vur ötekisine ,işin tuhafı çoğu zaman kendimi aylardır yıllardır bu şehirde yaşıyor muşum gibi hissetmeye başladım , böyle bir duyguya kapılmış olmama kızıyorum ,çok saçma böyle hissediyor olmam, evime ilk misafirlerimi kabul ettim,öğretmen arkadaşım ve onun kız kardeşi geldi ,onlara kendi ellerimle yemek yaptım,bu Pazar da misafirim olacak çocuklu bir aile gelecek , yaa işte böyle musti,kızınla ne kadar övünsen az gerçi sen oğullarını tutarsın ya..)))) yok yok şaka yaptım , neyse şimdilik burada yolunda gidiyor işler çoğu gitti sıkıntılarımin inşallah eksiksiz günlere de çıkacağım , babacığım bana yazdığın kısa yazıyı okudum ben bir edebiyatçı değilim ki ne diyeyim gerçi şu son kısımlar biraz kopuk olmuş istersen bir daha bak,yazıyorum : “...deniz şehrin silüeti,baştan başa benim ruhum gibi duruyordu ,içimde ölümsüz hatıraları varmış gibi derin derin soluyorum ,rüzgarın varlığı saçlarımı tutuşturuyordu , infazını bekleyen mahkum gibi hareketsizdim ta ki batıp çıkan sandal gözlerime ilişinceye kadar ,deniz dalgalydı martılar suyun üzerinde dönüyor dalgalarla boğuşuyor iskeleye yanaşan vapurun hınca hınç doluluğu ve iskelenin sükuneti aynı kare fotoğrafı içindeydi ,esen lodos ve oluşan dalgaların şaşırtıcı öfkesi balıkçı

sandalına hiçbir sığınak şansı bırakmıyordu ,sanki son denizi bu son görüşü son bir resim bırakır gibi birden kayboldu sandal dalgalar arasında, uzun müddet onu göremedim içim acıdı merak duygusu giderek beni hırpalıyordu dakikalar sonra belki denizin farklı bir tarafında sağ salım ortaya çıkmıştır diye iyi niyetimi sürdürdüm, gün suya inerken tuhaf bir sessizlik çöküyordu şehre,kendiliğinden gelişen bir sessizlik tuhaf fakat kamçılayıcı,bütün meraklarımı bırakıyorum saatlerdir oturduğum yerden kalkıyorum,yorgun başımı dinlendirmek için odama çekilirken , pencereden seyre koyulduğum şehir ve deniz hangi hikayeleri devam ettiriyordu bilinmez, ama bir gerçek var ki gece devam ediyor ve şehir kendi karanlığına çekiliyordu,kendimi geçen ömrümü bir elek tahtasından geçirir gibi sorgulamaya başlıyorum zaman zaman , bu arada ayın cömert ışığı odaya nüfuz etmiş bir yandan beni farklı güzelliklere emanet ediyordu, ışığın etkisiyle kendimi toparladım , günlerdir o durgun o boş bomboş ruh halimden çıkıp hayata yeniden bağlanmayı,coşkuyla iyi güzel doğru olanlara sarılmayı teşvik eder gibi beni saran ay ışığına borçluyum sonraki günlerimin moral yüksekliğini , bin maskesi olsa da şu yalan dünyanın hiç birine iltifat etmeden kutlu müjdelere dolu olan şehrin manevi mistik ruhani yüzüne yönelmeyi bana düşündüren ay ışıklarına teşekkür ediyorum ..”Aslında senin güçlü ve derin ve zengin bir yazı potansiyelin var sen bile farkında değilsin baba,şu yazdığından daha iyisini yazabilirsin,cümleleri kısa tut konudan kopma işlediğini tamamla yarım bırakma...daha ne diyeyim,ileride roman çıkaracağım diyorsun ama kırk fırın ekmek yemelisin...)))) yok bu şaka değil musti,sen şiir yaz ya...!!! bırak şu roman yazma sevdanı,bak yazdığın şu şiirin tadına bir bak :” ne martların sessizliği /ne de kuşların akşam dönüşleri / yalnızlığımı değiştirmeyecek/ve ben öylece kalacağım /yosun bağlayan taşlar gibi /ya da/ uykulu bir sokakta /bir duvara yaslanacağım/gecenin siyah deltasında ../m.KAYA/24.02.2009 Üsküdar.....gördün mü ne kısacık bir şiir ne uzun bir roman olmuş,yosun bağlayan taşın hikayesini düşün kim bilir kaç yüz yıl..)))ve akşam kuşları nasıl kuşlar bunlar nereden dönüyorlar ki..martılar hangi saatte sessizdirler tok olduklarında mı ? yorgunluk yaşadıklarından mı ? değişmeyen yalnızlıkların arka plan hikayeleri var mıdır...daha uzatılabilir musti,demek ki o kadar çok anlatmışsın ki neler düşünmez ki insan....hadi bugün de bu kadarlık olsun benim güzel annem-babam ,sağ olun beni hiç yalnız bırakmayan dualarınız ve mektupların için musti ,Allah’a emanet ol ,hasretle ellerinden öpüyorum..

12.03.2015